

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): RNDr. Martin Šmídek, CSc

Vedoucí práce: ThLic. Pavel Vojtěch Kohut OCD, Th.D.

Posudek vedoucího práce:

Bakalářská práce RNDr. Martina Šmídka, CSc „Duchovní život muže-laika. Teologická a psychologická východiska, sociální proměny a výhledy do budoucna“ splňuje základní formální a obsahové požadavky kladené na tento druh písemného projevu a svým rozsahem naplňuje rámec zadání.

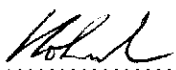
Práce je ovšem, bohužel, strukturována zbytečně členitě a tím značně nepřehledně: po stručném úvodu, kde poněkud postrádám uvedení motivací studenta ke zpracování daného tématu (s. 4n.) ji tvoří šest kapitol („Odchod“, s. 6-11, „Hledání cesty“, s. 12-15, „Vtělení“, s. 16-19, „Metafora porodu a trojí zrození člověka“, s. 20-29, „Změny společenského prostředí“, s. 30-38 a „Duchovní život muže laika“, s. 39-45) a závěr (s. 46n.). Nejasnost logiky výstavby podtrhuje skutečnost, že názvy kapitol a jejich pododdílů mnohdy čtenáři spíše komplikují pochopení toho, co obsahují, než aby naznačovaly jejich skutečný obsah, k čemuž jsou určeny. Na přehlednosti nepřidá ani fakt, že jednotlivé kapitoly jsou fakticky označeny vždy vyšším číslem, než jaké jim přísluší (první kapitola je číslována jako druhá, atd.), a to jednoduše proto, že se autor nevyhnul očíslování úvodu, čímž dochází k nepříjemnému posunu v numeraci. Proviněním proti formálním zásadám psaní je fakt, že práce obsahuje číslované i nečíslované nadpisy (srov. např. 43n.).

Z hlediska studijního autor není s to beze zbytku dostát svému úkolu: nedá se totiž říci, že by zvládl tematiku, kterou se pokusil ve své práci prezentovat na základě zvoleného zadání. Předně není jeho práce teologicko-duchovní, zejména v částech věnovaných „výkladům“ biblických míst (srov. 1.-3. kapitola), neboť student buďto vůbec nezná nebo vědomě ignoruje vědeckou exegezi biblických pasáží. Jím prezentované interpretace nelze chápat jako „duchovní smysl“ textu, neboť na ten je od samého počátku (tedy už od dob Řígenových) kladen požadavek, aby literární smysl neignoroval, nýbrž z něj vycházel. V této práci postrádám respektování této zásady. Ovšem ani další kapitoly (4.-6.) nejsou teologické: objevují se zde některé poměrně zajímavé a cenné údaje, ovšem spíše sociologického rázu. A stačí si pročíst poslední kapitolu („Duchovní život muže laika“), která by měla již jaksí shrnout a předjímat závěry práce a představovat jakousi syntézu probádaného, abychom se přesvědčili, že se to autorovi nepodařilo. Marně bychom zde hledali odpověď na otázku, která se právem s ohledem na ohlašované vtírá: Čím je typická spiritualita muže-laika? Čím se liší od „ženské spirituality“ a v čem je specifická vůči spiritualitě mužeholníka či muže-klerika? Nic z toho zde nenalezneme!

Z hlediska autorského, tedy originality a tvůrčího přínosu, by práce mohla patřit ke zdařilým, neboť studentovi rozhodně nechybí inteligenční potenciál, invence a neotřelost, s jakou k tématu přistupuje. Bohužel, tyto hřivny zde nejsou příliš využity, nejspíš proto, že vlastní teologie autora zřejmě poněkud mívá a své také zřejmě sehrál nedostatek času k důkladnějšímu promyšlení a konfrontaci se sekundární teologickou literaturou, která je v textu citována a v bibliografii uvedena jen velmi poskrovnu.

S ohledem na uvedené nedostatky navrhuji ohodnotit práci jako „dobrou“, ovšem pouze pod podmínkou, že dostatečně dobře prezentována během vlastní obhajoby a že autor uspokojivě zodpoví případné námitky oponenta nebo ostatních členů komise.

V Praze dne 21. ledna 2009

.....
podpis vedoucího bakalářské práce